

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

El record del Concili d'Ègara

Durant aquest any celebrem a Terrassa diversos actes per a commemorar el 1.400 aniversari del Concili d'Ègara. En l'escrit d'avui desitjo destacar el significat que té el fet de recordar que l'any 615 es reuniren en l'actual territori de Terrassa tots els bisbes de la Tarraconense.

Aquell any, a la seu episcopal d'Ègara es va celebrar un Concili provincial, és a dir, de tots els bisbes que ja aleshores formaven la Tarraconense.

Hi participaren dotze bisbes i els representants de dos més. Les actes, que sortosament s'han conservat, han permès reconèixer bé els punts tractats i, per tant, les característiques de l'Església de l'època visigòtica a la nostra terra.

El primer dels actes commemoratius que s'ha celebrat va coincidir amb la data exacta de l'aniversari, el dia 13 del mes de gener passat; aquell dia es varen celebrar unes Vespres solemnes, presidides per Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, a l'església de Santa Maria, l'antiga catedral visigò-

tica. El actes que inclouen, entre d'altres iniciatives, una missa en ritu hispanomossàrab —que era usual a la diòcesi egarenca— es clouran el 28 de juny quan, si Déu vol, presidirà la celebració de l'Eucaristia a l'església de Sant Pere, amb motiu de la festa titular.

El bisbat de Terrassa ha celebrat fa uns mesos el seu desè aniversari, i se sent hereu directe de la diòcesi d'Ègara. Això va ser posat en relleu el dimarts 27 del gener passat, dia en que tots els bisbes de les diòcesis catalanes varen celebrar la seva reunió periòdica en el conjunt de les esglésies de Sant Pere, commemorant d'aquesta manera els 1.400 anys de la celebració del Concili d'Ègara.

A l'església de Santa Maria, lloc més que probable de la celebració d'aquell concili, vaig recordar aquell dia que «en aquest conjunt d'esglésies, al llarg de molts segles, els nostres avantpassats han celebrat la fe, han evangelitzat i també han compartit els seus béns, exercint la caritat amb els més

necessitats. Al llarg del temps no s'ha produït una fractura en la transmissió de la fe. I nosaltres podem dir que som

---

«En aquest conjunt d'esglésies, al llarg de molts segles, els nostres avantpassats han celebrat la fe, han evangelitzat i també han compartit els seus béns, exercint la caritat amb els més necessitats»

---

hereus d'aquells germans que ens han precedit. Les celebracions d'aquest aniversari ens ajudaran a mantenir la

memòria de les nostres arrels, a fer-nos fermes en els nostres fonaments, a tenir ben presents els nostres orígens, per tal de poder continuar la nostra singularitat endinsats ja en el segle XXI».

Segons ha explicat el nostre sacerdot i historiador Mn. David Abadías, l'Església visigòtica era una Església molt viva i activa, preocupada també pel testimoni evangèlic dels seus clergues, com ho mostra el fet que el Concili d'Ègara ratificà els temes que en aquest sentit havien tractat el Concili d'Osca de l'any 598. «Ens trobem —ha dit— davant un text que mostra que les nostres Esglésies diocesanes del segle VII tenien una cura especial de la formació humana i moral del clergat, tant del secular com del regular.»

Que la Mare de Déu de Montserrat, patrona de les diòcesis catalanes, que ens disposem a celebrar, ens ajudi a ser dignes hereus de la fe i de la vida dels nostres germans cristians de fa catorze segles en el territori de la mateixa ciutat.

ENTREVISTA

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Alegria etióp Transmetre allò que es viu

IÑAKI ALEGRIA

Fa tres anys, el pediatre Iñaki Alegria va anar a Etiòpia, on va viure durant quatre mesos per «sentir de primera mà la realitat de les persones». Des del primer dia, la seva ànima va quedar atrapada a Gambo i mai més «no va tornar». Ha estat cooperant a l'hospital d'aquella població, amb el suport de Mans Unides. Ara hi tornarà, però només amb bitllet d'anada.

Què et va copsar més d'Etiòpia?

Àfrica són emocions intenses. Pots passar de l'alegria més meravellosa a la tristesa més profunda en qüestió de segons. Vaig sentir una gran impotència en veure que moren nens i nenes que no haurien de morir, que aquí sobreviurien; moren per malalties que es poden curar, com la diarrea o la pneumònia.

Com ha canviat la teva vida?

Un cop he posat un nom propi, una mirada, una història personal als nens i nenes que moren de fam no puc romandre indiferent. Ara ja no és el nen que cada segon mor de fam al món, ara és Ruziya, és Firaol, és Abdelkarim... Quan penso en els meus dies a Gambo, un calfred em recorre el cos. Vaig fundar l'ONG «Duna, petits grans de sorra» i el projecte «Alegria amb Gambo», per iniciar una cooperació amb Etiòpia. Ara ha arribat el moment de tornar-hi. Només ets veritablement feliç quan busques la felicitat dels altres.

I a nivell de fe, t'ha ajudat a créixer?

En els rostres de Ruziya, Abdulakim, Mikaeli... veus el rostre de Crist. Quan els aculls i els aliments estàs acollint i alimentant Crist. Jesús es fa present en la vida dels més necessitats i ens crida. No podem romandre indiferents. El món està com està per falta d'amor. No sabem estimar. Déu és Amor, quan actues amb amor en benefici dels altres no hem de tenir por: Déu proveirà.

Òscar Bardají i Martín

Tot conversant amb monitors i caps escoltes de centres d'esplai i agrupaments cristians, és fàcil comprovar que aquestes setmanes viuen moments de gran activitat. Comencen a preparar les colònies d'estiu i els camps. Aquestes activitats no sempre són prou considerades o no se'ls atorga la importància que tenen. Perquè cal que tots els monitors i caps facin un veritable esforç de creativitat i responsabilitat educatives per aconseguir que totes les possibilitats de formació, creixement i educació que ofereix el temps lliure s'aprofitin plenament.

Més enllà de les tècniques educatives —si bé a través d'elles—, la vida dels educadors i la seva relació amb els infants han de ser testimoni d'aquells valors bàsics que, esdevinguts virtuts, configuren personalitats plenament desenvolupades i persones capaces de viure la vida amb autonomia i solidaritat: l'esforç, el compromís, el diàleg, la compassió, la capacitat per a la contemplació i la joia... Al capdavant, l'aprenentatge d'aquelles virtuts i actituds bàsiques que neixen de l'Evangeli, que agermanen en la comuna condició humana, són el resultat del que

s'ha experimentat en la vida quotidiana, del que s'ha descobert en el testimoni de monitors i caps en aquestes activitats que ens han ajudat a configurar la pròpia vida.

Aquesta educació en les virtuts evangèliques mitjançant el lleure ha de tenir, en la seva especificitat, el mateix nivell de rigor i exigència que desitgem i esperem de l'educació a l'escola; no pot ser fruit de la improvisació ni de la descurança. Ha de ser un treball planificat i organitzat, amb especificació dels objectius i amb una avaluació del que s'ha fet. «Per ell, tot el cos es manté unit harmoniosament gràcies a tota mena de junctures que el sostenen; així, d'acord amb l'energia distribuïda segons la mesura de cada membre, tot el cos va creixent i edificant-se en l'amor» (Ef 4,16).

És hora per a caps i monitors, doncs, de formular objectius i revisar fins a quin punt els tenim assumits personalment, o quin és el nostre grau d'esforç per arribar-hi. La credibilitat de les propostes descansa en la credibilitat i coherència de la vida dels qui les proposen, perquè són jardiniers que planten llavors en terra fèrtil, llavors que donaran el cent per u!

SER PADRES

Defiendo la custodia compartida

DR. PAULINO CASTELLS

Pediatra, neuròlego y psiquiatra

Crecer con padres separados
Plataforma Editorial

Creo que cuanto más dure el odio entre los padres más durarán los conflictos de los hijos, ¿o no? Tengo una cosa bien clara a estas alturas, que hoy en día nadie pone en duda: la extraordinaria importancia de que ambos padres estén presentes en la vida del niño después de la separación (siempre, claro está, que las circunstancias personales de los progenitores lo permitan).

Los hallazgos en minuciosas investigaciones de que la presencia de la figura del padre no custodio es crucial para el desarrollo de los hijos han impulsado la idea de que el régimen de custodia compartida sea el más beneficioso para el niño. El debate está servido, porque a raíz de esta idea se ha desencadenado una corriente mé-

dico-jurídica de acérrimos defensores y de oponentes igualmente tenaces.

Ciertamente, en el caso que uno de los progenitores no esté dispuesto o no sea capaz de llevar a cabo sus funciones para con sus hijos, la custodia individual no admite dudas y es una buena decisión, siempre que el padre o la madre no custodio tenga la posibilidad de estar con sus hijos. El derecho de visitas del padre no custodio constituye no sólo un derecho, sino también un deber.

Hay un sencillo argumento a favor de la custodia compartida: si en la familia antes de la separación ha existido una custodia compartida natural, ¿por qué razón el divorcio determina que la situación ha de cambiar?

Lectures missa diària i santoral

27. □ Dilluns (litúrgia hores: 4a set. [Ac 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1, 3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947). Sant Toribí de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg., de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastre.

28. □ Dimarts [Ac 11,19-26 / Sl 86 / Jn 10,22-30]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. Marista i mr. a Oceania. Sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís-Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

29. □ Dimecres [1Jn 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i copatrona d'Europa. Sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. □ Dijous [Ac 13,13-25 / Sl 88 / Jn 13,16-20]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà). Sant Josep-Benet Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

1. □ Divendres [Ac 13,26-33 / Sl 2 / Jn 14,1-6]. Sant Josep, obrer. Sant Jeremies, profeta (s.VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ Dissabte [Ac 13,44-52 / Sl 97 / Jn 14,7-14]. Sant Anastasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església. Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.

3. □ † Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setmana) [Ac 9,26-31 / Sl 21 / 1Jn 3,18-24 / Jn 15,1-8]. Sant Felip (de Bet-saida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

DIUMENGE IV DE PASQUA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigieu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu a davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el vauc clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici". La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.»

Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor, / que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor, / que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat / i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, / us exalço, Déu meu! / Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. R.

Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 3,1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que, quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n dóna de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo sóc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.

Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare.»

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 4,8-12)

En aquellos días, Pedro, lleno del Espíritu Santo, dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; pues, quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el nombre de Jesucristo Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por su nombre, se presenta éste sano ante vosotros. Jesús es la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular; ningún otro puede salvar; bajo el cielo, no se nos ha dado otro nombre que pueda salvarnos.»

Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no le conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

✠ Lectura del santo evangelio según san Juan

(Jn 10,11-18)

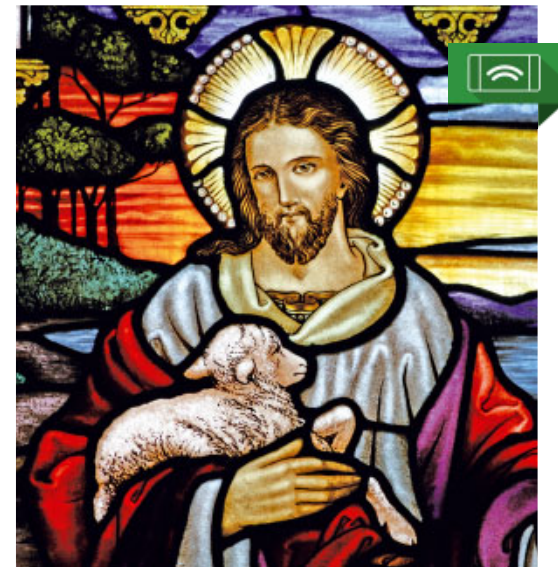
En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el buen Pastor. El buen pastor da la vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir el lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo hace estragos y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que al Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a éstas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño, un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre.»

COMENTARI

IGNASI RICART, CMF

El Bon Pastor dóna la vida per les seves ovelles

La imatge del pastor i del ramat, a l'Orient té una llarga tradició. *Pastor* és un antiquíssim títol d'honor per als Senyors i per als déus. Ara bé, Jesús es presenta com el veritable Pastor. La seva vinculació al ramat no és superficial, sinó estreta i plena d'amor. En el profund de la comunitat cristiana s'experimenta la comunitat de Jesús amb el Pare. El Bon Pastor està preparat per donar la seva vida per les ovelles, que li han estat encomanades perquè sap que està en les mans del Pare. Ell les coneix totes i ens crida al servei del ramat: també nosaltres hem d'ajudar, salvar, guarir. Servir la vida és la cosa més valuosa que podem fer per als altres.

Jesús és el Bon Pastor que espontàniament dóna la seva vida per les ovelles, a diferència de tots els altres que només treballen a jornal, simples mercenaris que només busquen el seu guany i prou. Aquesta és la Bona Notícia que anuncia la Pasqua: Déu en Crist ve a trobar-nos per oferir-nos la seva amistat, sense fixar-se en els nostres mèrits, en la nostra bondat o en els nostres pecats. La mort de Jesús és un acte d'amor i de llibertat. Jesús és la insuperable manifestació de l'amor que ens té Déu, a tothom sense distinció, fins i tot a aquelles ovelles que «no són d'aquest ramat». La perspectiva universal de l'amor salvífic del Senyor s'estén a tota la humanitat.

En el fragment evangèlic d'avui, Jesús no es presenta com *un* bon pastor, sinó que és *el* bon Pastor. Manté amb les seves ovelles relacions de coneixement recíproc, fonamentades en l'amor que el Pare té per elles i per ell. Té cura de totes les que li pertanyen i les defensa de tots els perills. Ha donat la seva vida per elles per tal que només hi hagi un sol ramat i un sol Pastor. Potser aquesta imatge ens diu poc en l'època industrial. La imatge del Bon Pastor ens diu que Jesús no busca defensar la seva vida, sinó la dels altres. Hi ha més joia en el donar que en el rebre.

En l'assemblea eucarística, convocada i reunida pel Bon Pastor que la presideix, ell alimenta amb el seu cos i la seva sang els qui han escoltat la seva veu i la coneixen en una relació d'intimitat.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest dissabte 25, a les 17 h. Missa en el 3r Romiatge de l'Arxiprestat de Montcada al Santuari de la Mare de Déu de la Salut.

A les 20 h. Missa i Confirmacions a la parròquia de Sant Martí de Sant Celoni.

Aquest diumenge 26, a les 11 h. Missa de la Sta. Cruz del Voto de Canjàyar a la Pquia. de St. Pere de Terrassa.

Dimarts 28, a les 17.30 h. Missa i Confirmacions d'alumnes del col·legi La Farga de Sant Cugat del Vallès a la Catedral.

Dimecres 29, a les 17.30 h. Missa i Confirmacions d'alumnes del col·legi La Farga de Sant Cugat del Vallès a la Catedral.

Dijous 30, a les 11 h. Presideix la reunió del Col·legi de Consultors.

Divendres 1 de maig. Participa a Roma en l'Encontre Europeu de Cursets de Cristiandat amb el Sant Pare Francesc.

Diumenge 3 de maig, a les 11.30 h. Missa de festa patronal (El Roser de Maig) a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

Visita Pastoral

Aquest diumenge 26, a les 11 h. Missa Estacional a la parròquia de Sant Genís de Plegamans. **A les 13 h.** Missa Estacional a la parròquia de Santa Maria de Palau-solità.

Dilluns 27, a les 11 h. Visita a la Sra. Alcaldessa de Palau-solità i Plegamans. Tot el dia: Visita Pastoral a les parròquies de Santa Maria de Palau-solità i Sant Genís de Plegamans.

Dimecres 29, al matí. Visita Pastoral a les parròquies de Santa Maria de Palau-solità i Sant Genís de Plegamans.

Dissabte 2 de maig, a les 20 h. Missa Estacional a la parròquia de Sant Julià de Lliçà d'Amunt.

Diumenge 3, a les 11 h. Missa Estacional a la parròquia de Santa Eulàlia de Ronçana.

Notícies

Processó al barri de les Arenes de Terrassa. El Dijous Sant (2 d'abril) a les

9 del vespre, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va presidir la «Procesión del Encuentro», organitzada per la parròquia de Santa Maria de les Arenes de Terrassa.

Via Crucis de la Catedral. El Divendres Sant (3 d'abril), a les 8 del vespre, Mons. Saiz Meneses va presidir el Via Crucis pels carrers del centre de la ciutat de Terrassa, en el que varen participar més d'un miler de fidels. Enguany es va portar en processó el Sant Crist de la Catedral, recentment restaurat. A cada estació es llegí un text bíblic i un fragment dels escrits de Sta. Teresa, en el V Centenari del seu naixement.

Festa a la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol. Dilluns (23.03), Mons. Saiz Meneses i Mons. Salvador Cristau par-

ticiparen, amb els altres bisbes de la Província Eclesiàstica, en la celebració de Sant Josep Oriol amb els preveres jubilats.

Benedicció del Menjador Social a Sabadell. Dimecres (25.03), a les 15 h, Mons. Salvador Cristau beneí les instal·lacions definitives del Menjador Social de Sabadell als locals de les Missioneres de la Caritat.

Agenda

Concurs Bíblic. Dissabte 16 de maig, a les 11 h, al Centre Cultural de Terrassa, repartiment de premis del Concurs Bíblic, organitzat pel Grup Avant de la Federació de Cristians de Catalunya.

Trobada de Càritas. Amb el lema «Som Càritas». Dissabte dia 16, de les 10 a les 17 h, al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell. A les 13 h, Eucaristia presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses. Informació: tel. 931 433 984; info@caritasdioce-sanaterrassa.cat / www.caritasdioce-sanaterrassa.cat. Inscripcions: a la Càritas més propera.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP À. SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

El recuerdo del Concilio de Égara

Durante este año celebramos en Terrassa diversos actos para conmemorar el 1.400 aniversario del Concilio de Égara. En este comentario dominical quiero reflexionar sobre lo que significa recordar que en el año 615 se reunieron en el territorio actual de Terrassa todos los obispos de la Tarraconense.

En aquel año, en la sede episcopal de Égara, la Terrassa actual, se celebró un Concilio provincial, es decir de todos los obispos que formaban ya entonces la Tarraconense. Participaron doce obispos y los representantes de dos más. Las actas, que afortunadamente se han conservado, han permitido reconocer bien los puntos tratados y por tanto las características de la Iglesia de la época visigótica en nuestra tierra.

El primero de los actos conmemorativos que se ha celebrado coincidió con la fecha exacta del aniversario, el 13 del pasado mes de enero, día en que se celebraron unas Vísperas solemnes, presididas por Mons. Salvador Cristau, obispo auxiliar, en la iglesia de Santa María de Égara, la antigua catedral visigótica. Los actos organizados incluyen, entre otras celebraciones, una misa en rito hispanomozárabe —el usual en la antigua diócesis egarense— se concluirán el 28 de junio que, Dios mediante, presidiré la celebración de la Eucaristía en la iglesia parroquial de San Pedro, con motivo de la fiesta titular.

El obispado de Terrassa ha celebrado hace unos meses su décimo aniversario, y se considera herede-

ro directo de la diócesis de Égara. Esto se puso de relieve el martes 27 del pasado mes de enero, día en que todos los obispos de las diócesis catalanas celebraron su reunión periódica en el conjunto de las iglesias de San Pedro, conmemorando así los 1.400 años de la celebración del Concilio de Égara.

En la iglesia de Santa María, lugar más que probable de la celebración de aquel concilio, recordé aquel día que «en este conjunto de iglesias, a lo largo de muchos siglos, nuestros antepasados han celebrado la fe, han evangelizado y también han compartido sus bienes, ejerciendo la caridad con los más necesitados. A lo largo del tiempo no se ha producido una fractura en la transmisión de la fe. Y nosotros hoy po-

demostramos que somos herederos de aquellos hermanos que nos han precedido. Las celebraciones de este aniversario nos ayudarán a mantener la memoria de nuestras raíces, a reafirmarnos en nuestros fundamentos, a tener bien presentes nuestros orígenes, a fin de poder continuar nuestra singladura ya adentrados en el siglo XXI».

Según ha explicado nuestro sacerdote e historiador Mn. David Abadías, la Iglesia visigótica era una Iglesia muy viva y activa, y preocupada también por el testimonio honesto y evangélico de sus clérigos, como lo muestra el hecho que el Concilio de Égara ratificó los temas que en este sentido trató el Concilio de Huesca del año 598. «Nos encontramos —ha dicho— ante un texto que muestra que nuestras Iglesias diocesanas del siglo VII tenían un especial cuidado de la formación humana y moral del clero, tanto del secular como del regular.»

Que Nuestra Señora de Montserrat, patrona de las diócesis catalanas, de la que nos disponemos a celebrar su festividad, nos ayude a ser dignos herederos de la fe y la vida de nuestros hermanos cristianos de hace catorce siglos en esta misma ciudad.